

Anmeldelser

Det er ikke kun luft, Jónas Ásgeir Ásgeirsson artikulerer med sit akkordeon – også land, natur og historie sættes i vibrationer. I de gletscher-tunge bevægelser og »piv-i-røv«-fugles lette og barnlige lyde opleves ikke kun velklang og fortælling. Man fornemmer også en søgen efter identitet. En søgen med fri bevægelighed mellem rødder og nyskabelse, det seriøse og legende, tungt og let... og naturligvis Island. Albummets kerne er netop denne søgen, der er indlejret i albumtitlen, som både refererer til middelalderens musikbegreb *musica ficta* og det islandske ord »fikta«, der betyder »at lege med«.

Med det sagt er Fikta ikke den typiske solistudgivelse, hvor et individ og instrument showcases, og pladen placerer sig i et krydsfelt mellem historie, æstetik og identitet på en måde, man sjældent ser i klassiske udgivelser. Der er noget på spil, når Ásgeirsson beskriver sit ophav, og som lytter forstår man både kompleksiteten og umiddelbarheden i det spørgsmål.

Seismograf

<https://seismograf.org/kortkritik/leg-med-luft>

Aftenents største højdepunkt var accordeonsolist Jónas Ásgeir Ásgeirsson. I Atli Ingólfssons soloværk 'Radioflakes' sprenge han i løbet af ni minutter flere gange grænserne for hvilke klanger jeg kunne forestille mig at det var muligt at få til med et accordeon. Værket er inspireret af det at skifte hurtigt mellem radiostationer, og fangede stemningen og lydbilledet med lige meget originalitet og precision.

Og selv efter tre timer med ny musik satte jeg personligt gåsehud-rekord under Þuríður Jónsdóttirs 'Installation Around a Heart' for accordeon og sinfonietta. I værket repræsenterer accordeonet et pumpende hjerte, mens musikerne i ensemblet giver lyd til årerne som blodet flyder videre gennem.

Igen fik komponist og solist frem et ufatteligt rigt klangspektrum i accordeonet. Når orkestermusikerne spillede videre på alle disse små og store lyde - fra pust og suk til skælven og udbrud - skabte det en puls og et flow som var dybt rørende. I tillæg til at have fået mange nye udøvere og komponister at kende, sad jeg tilbage med følelsen af at have fået instrumentet accordeon at kende på et helt nyt plan.

Bergens Tidende

<https://www.dropbox.com/s/c0x1t88bzrjh08w/gagnr%C3%BDni.jpg?dl=0>

Jónas Ásgeir har fuldstændig styr på koncerten. Han er flettet ind i værket, og viser virtuosiske strejf, der bringer opførelsen op på et astralt niveau.

Hjálmar H. Ragnarsson

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=821745935581539&set=a.111265739962899>

Man kunne sige, at Jónas Ásgeir stjal showet med et sjældent set koncertinstrument i skødet, og samtidig præsenterede til velbevandrede publikummer en sjældent hørt, men interessant komposition med et strålende præg. Et femten mands strygerensemble mødte soloinstrumentet, hvilket skabte et eksotisk, men uimodståeligt smukt tværsnit af harmonium- og strygeinstrumenternes klang, for faktisk opvejede accordeonen en blæseafdeling. [...] Jónas Ásgeir udførte værkets bestemte karakterer kunstnerisk overbevisende med passion og humør. [...] Symfoniorketsterets projektudvalg kunne nu se sig om efter flere solostykker til accordeon.

Ingvar Bates

<https://www.dropbox.com/s/c0x1t88bzrjh08w/gagnr%C3%BDni.jpg?dl=0>

jonasasgeirsson.com

[/jonas.asgeirsson](https://www.facebook.com/jonas.asgeirsson)

[@asgeirssonjonas](https://www.instagram.com/asgeirssonjonas)